

< هو الحکیم >

عنوان:

نیت عمل خود عمل است

دکتر وحید باقر پورکاشانی

© صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَا صَاحِبَ الزَّمَانِ ©

@SERATEHAGHI

جابر بن عبدالله انصاری، وقتی که میان سر قبر آقا
 ابی عبدالله، اولین زائر اربعین هست! ان شاءالله به حق
 دردانه‌ی ابی عبدالله حضرت رقیه، توفیق بده که همه‌ی ما
 ان شاءالله امسال اربعین زیارت نصیب‌مون بشه.
 ایشان با عطیه که میاد شاگردش بود بعد اون جا يك
 جمله‌ای رو می‌گه..

می‌گه که: ای کاش حسین، ای کاش «یا لَیْتَنِي كُنَّا مَعَكَ
 فَأَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا».

می‌گه که: ای کاش ما به تو بودیم با تو بودیم که این
 فوز عظیم نصیب ما می‌شد، ای کاش «لَیْتَ» که داره
 می‌گه: «لَیْتَ» آرزو رو می‌رسونه نشدنی هست ولی خب
 چون امام حسین فوت شده، شهید شده. اون جا می‌گه
 آقا چه‌طور می‌شه که مثلاً: اون‌هایی که در رکاب امام
 حسین شهید شدند، هم‌چین أجری! می‌گه: خود من جابر
 بن عبدالله انصاری صحابی بزرگ پیامبر هست!

می‌گه؛ خود من از پیامبر اکرم شنیدم گفت اگر کسی
 راضی به عمل قومی باشه خداوند همون عمل رو در
 پرونده‌ی عملش می‌نویسه! یعنی چی؟! یعنی می‌گه؛ ما
 حسرت می‌خوریم و آرزو داریم که در زمره و در بین
 اصحاب سیدالشهداء بودیم حالا به هر ترتیبی نتونستیم
 درك کنیم ولی واقعاً اگر چنانچه ما حضور داشتیم در
 عصر امام حسین، امام حسین از ما فریاد رسی و کمک
 می‌خواست ما حرکت می‌کردیم من بین خودش آدم باید
 در نظر بگیره! حال ما این هست. اگر امام حسین بود
 می‌گفت؛ کمک کنید! فکر جانم نبودم، فکر دنیا نبودم،
 کمک حضرت می‌کردم فرمودن که؛ اگر این چنین حالی رو
 داشته باشی خداوند ثواب همون‌ها رو در پرونده‌ی عملت
 می‌نویسه!.